เรื่องเสร็จที่ ๙๕/๒๔๙๖

บันทึก

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งปัญหาเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๕ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น โดยหนังสือที่ ๑๒๙๗๒/๒๔๙๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๔๙๕ ความว่า กระทรวงมหาดไทยได้เสนอเรื่องการแก้ไขเปลี่ยนแปลงและการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษข้าราชการส่วนภูมิภาคตามนัยมาตรา ๙๒ มาตรา ๙๔ และมาตรา ๙๖ มาเพื่อดำเนินการ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า ที่กระทรวงมหาดไทยเห็นว่า กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยแก้ไขคำสั่งและอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการภาคเกี่ยวแก่ข้าราชการส่วนภูมิภาคสังกัดกระทรวงอื่นได้นั้นน่าจะไม่ถูกต้อง เพราะกระทรวงมหาดไทยไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการกระทรวงอื่นจะไปสั่งการทางวินัยแก่ข้าราชการกระทรวงอื่นได้อย่างไร เห็นสมควรที่จะส่งเรื่องนี้ขอความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงส่งมาเพื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาจักได้พิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว ปัญหาตามที่หารือมาอันเกี่ยวกับมาตรา ๙๒ มาตรา ๙๔ และมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๕ นี้ มีถ้อยคำสำคัญอันเป็นประเด็นให้เกิดปัญหาขึ้นก็คือคำว่า “ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ที่สั่งลงโทษ” สำหรับเรื่องนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นไว้แล้ว ตามบันทึกซึ่งได้ส่งกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี พร้อมกับหนังสือที่ น.๒๕๘๑/๒๔๙๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๔๙๕ มีใจความสำคัญว่า สำหรับข้าราชการในส่วนภูมิภาคนั้น ผู้บังคับบัญชาเหนือย่อมจะมีได้เป็น ๒ สาย คือ สายการบังคับบัญชาทางนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการภาค จนถึงปลัดกระทรวง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สายหนึ่ง และสายการบังคับบัญชาทางกรมกระทรวงเจ้าสังกัด คือ หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำภาค ตลอดจนถึงอธิบดี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าสังกัด อีกสายหนึ่ง ในการพิจารณาให้ความเห็นในทางกฎหมายครั้งนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ขอยืนยันตามความเห็นเดิมที่ได้ให้ไว้แล้วทุกประการ ส่วนในทางปฏิบัตินั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ให้ความเห็นไว้ในบันทึกดั่งกล่าวข้างต้นนั้นแล้วว่าเมื่อในทางกฎหมายเปิดทางให้ปฏิบัติในทางหนึ่งทางใดก็ได้ดังนี้ ถ้าทางราชการจะวางระเบียบให้ข้าราชการปฏิบัติการรายงานในทางสายใดสายหนึ่งที่เห็นว่าจะเป็นทางแก้ความขัดข้องยุ่งยากต่าง ๆ ก็อาจทำได้โดยไม่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ส่วนการสั่งวางระเบียบว่ากรณีการทำผิดวินัยเช่นไร จะควรเสนอผู้บังคับบัญชาทางสายใด เพื่อให้

ส่งพร้อมกับหนังสือที่ น.๑๒๘๖/๒๔๙๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๙๖

การบังคับบัญชาเป็นไปด้วยดีนั้น ย่อมเป็นปัญหาในทางนโยบายอันควรจะได้พิจารณาวางระเบียบด้วยความตกลงเห็นชอบของกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ลงชื่อ) ส. วินิจฉัยกุล
(นายเสริม วินิจฉัยกุล)
เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๔๙๖